

Hiihtomaraton

Japanin Alaskassa

Sapporo International Ski Marathon tarjoaa hiihdon harrastajalle japanilaista eksotiikkaa, erittäin paljon lunta ja yllättävän kovan 50 kilometrin haasteen.

TEKSTI MIKA KULJU

Hokkaidon saarella Japanin pohjoisosassa sijaitseva Sapporo on tullut suomalaisille tunnetuksi vuoden 1972 olympiakaupunkina. **Juha Mieto** aloitti sieltä legendaaristen arvokisahiihtojen sarjansa, kun hän hävisi kuudella sekunnin sadasosalla 15 kilometrin pronssin Norjan **Ivar Formolle**.

Tuoreemmassa hiihtohistoriassa tämä lumisten vuorten ympäröimä miljoonakaupunki on tullut tutuksi vuoden 2007 MM-hiihtojen ja Worldloppet-sarjaan kuuluvan kansainvälisen Sapporo International Ski Marathonin isäntänä.

Sapporoon matkaavan suksituristin kannattaakin käydä tutustumassa muistoihin ja menneiden vuosikymmenten hiihtotähtiin Okurayaman mäkihyppykeskuksessa, jossa sijaitsee olympiakisojen museo. Sapporon pitkät hiihtoperinteet näkyvät konkreettisesti myös massahiihdon reitillä, joka kulkee osaksi olympiakisojen maastoissa.

Vitilunta ja bambunlehtiä ladulla

Siinä missä monet maailman suuret hiihtotapahtumat joutuvat taistelemaan lumen vähyyden kanssa, kylpee Sapporo jopa monimetristen hankien keskellä. Tyyni valtameri ja Siperiasta puhaltavat kylmät ja kuivat ➤

Lähtötunnelmia ennen 50 kilometrin koitosta uuden lumen vitikelissä. Hiihtäjät oikealta Janne Koskela, Tero Kasala, Reijo Alapuranen ja Mika Kulju.

Sapporo International Ski Marathon lähtee liikkeelle paikallisten perinnerumpujen paukuksessa.

tuulet varmistavat, että Hokkaidon eli lempinimeltään ”Japanin Alaskan” ilmasto on viileä ja lunta sataa erittäin paljon.

Satava lumi on meren läheisyydestä huolimatta kevyttä ja kuivaa. Aivan oman eksootikkansa erittäin lumiseen maastoon tuovat bambunlehdet, joita näkee myös latu-uralla.

Sapporo Ski Marathonin luonteenpiirteisiin kuuluvat myös sääolojen rajut muutokset ja lumimyrskyt, jotka voivat viime hetkessä vaikuttaa ratkaisevasti voitelun ja suksenvallinnan onnistumiseen.

Tämän vuoden kokemuksella voi todeta,

että sääennustuksien luotettavuus joutuu koetukselle Sapporon lumipyryissä, jotka voivat muuttaa luistavan latu-uran muutamassa tunnissa vitisen raskaaksi.

Paksussa vitilumessa kovan alustan sukset eivät toimi erityisen hyvin, joten Japaniin matkaavan kannattaa ottaa – jos suinkin mahdollista – kahdet erityyppiset luistelukset, joista toiset toimivat hyvin pehmeällä ja kuivalla lumella.

Lähes tuhat nousometriä

Vitikelillä 50 kilometrin luistelu-urakasta tulee joka tapauksessa raju, sillä ensimmäiset neljä kilometriä ovat loivaa yhtäjaksoista nousua. Jatkossakaan hiihtäjän ei tarvitse pelätä, että kilpailu olisi tylsä. Metsän siimeksessä kiertelevä ura tarjoaa vaihtelevaa maastoa, jossa nousumetrejä kertyy lähes tuhat.

Hienoimmat maisemat hiihtäjä pääsee kokemaan noin 35 kilometrin paikkeilla, kun reitti myötäilee rinteessä alapuolella solisevia puroja.

Reitin ylivoimaisesti raskain kohta sijoittuu 42 kilometrin kohdalle, jossa vajaan kilometrin pituisessa jyrkässä nousussa jyvät karsitaan akanoista. Kiipeämisen jälkeen viimeiset seitsemän kilometriä ovat laskuvoittoista maastoa, mikä antaa kisalle mukavan ja vauhdikkaan jälkimaun.

Tapahtuman huolto on järjestetty japanilaisella järjestelmällisyydellä, ja huoltopisteet sijaitsevat pääasiassa ennen nousuosuuksia. Latu-uran laatu on yllättävänkin hyvä, kun ottaa huomioon, että se tehdään pelkästään kisa varten. Perinteisen hiihtoa suosiville kisa tarjoaa varsin hyvät olosuhteet, vaikka

Hokkaidon eli ”Japanin Alaskan” ilmasto on viileä, ja lunta sataa erittäin paljon.

Suomalaisia hiihtäjiä kisan jälkitunnelmissa Shikotsu-järven maisemissa, joista pääsivät nauttimaan myös alppihihtäjät Sapporon olympiakisoissa 1972.

nousuissa ladusta ei ole jauhautumisen jälkeä paikoin tietoakaan.

Järjestelyt japanilaista laatutyötä

Sapporo International Ski Marathonin puitteet ovat hienot, sillä kisakeskuksena on jättimäinen stadionrakennelma Sapporo Dome, joka on ollut keskeisessä asemassa hiihdon arvokisojen lisäksi mm. jalkapallon MM-kisoissa. Lisäksi Sapporo Domella ovat vierailleet konserttien merkeissä suuret maailmantähdet **The Rolling Stonesista** lähtien.

Vaikka Sapporo on miljoonakaupunki ja kisakeskus monumentaalinen, järjestäjistä paistaa lämpö ja ystävällisyys. Palvelut ja järjestelyt on suunniteltu erinomaisen toimiviksi, mikä takaa hienot lähtökohdat hiihtoelämykselle.

Kisakeskuksesta on matkaa lähtöpaikalle vain reilu kilometri, mikä käy kuntoilijalle hyvästä verryttelystä koitosta varten. Maali puolestaan sijaitsee Sapporo Domen yhteydessä, mikä säästää turhalta tavaroiden kuljettelulta.

Lähtö tapahtuu sekä täys- että puolimatkalla kahdessa aallossa, joten suurempia ruuhkia ei pääse alkua lukuun ottamatta syntymään. Lähdössä on upea tunnelma, kun paikalliset soittajat paukuttavat rumpujaan. Erikoinen itämainen tunnelma tulee esille heti startista.

Valtaosa hiihtäjistä on japanilaisia, joiden mäenlaskutaito ei ole yleisesti ottaen pohjoismaista tasoa. Siksi edellä laskuissa aarvoin kannattaa suhtautua melkoisella varovaisuudella ja valmistautua väistämään, jos

edessä laskeva kaatuu. Mitään erityisen haastavia alamäkiä radalla ei ole, mutta kaatumisia pääsee kisan aikana takuuvarmasti todistamaan ja niihin kannattaa varautua.

Oman haasteensa kisaan tuo jetlag, mikä kannattaa ottaa huomioon kisaan valmistautuessa. Matka Euroopasta Japaniin on pitkä, mikä myös selittänee maailmantähtien poissaolon kärjestä.

Kilpailussa ovatkin perinteisesti juhlineet japanilaiset hiihtäjät. Tällä kertaa miehen voittaja oli **Takashi Koyama**, joka luisteli reitin aikaan 2 tuntia ja 38 minuuttia. Parhaat suomalaiset olivat **Matti-Pekka Vanninen** (46.) ja **Tero Kasala** (52.).

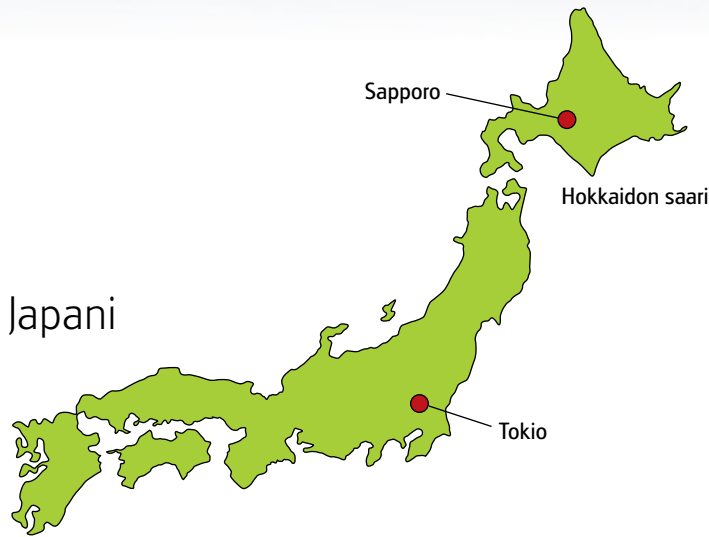
SAPPORO INTERNATIONAL SKI MARATHON

- Kisapaikka on olympiakaupunki Sapporo Japanin pohjoisosassa Hokkaidon saarella
- Keskuksena 5 hehtaarin laajuinen Sapporo Dome -stadion
- Matkat 50 km ja 25 km, hiihtotapa vapaa
- Worldloppet-sarjan osakilpailu, tänä vuonna päämatkalla noin 600 hiihtäjää
- 50 km:n reitillä on korkeuseroa 180 metriä ja nousumetrejä lähes 1000
- Hiihtoviikonlopun huokean budjetin omatoimimatalle kertyy kustannuksia noin 1200 euroa, mutta lyhyestä reissusta muodostuu aikaeron vuoksi raskas
- Tornion hiihtoporukka matkasi Sapporon jälkeen viikoksi Tokioon ja Hiroshimaan, jolloin 11 päivän reissun hinta oli 3500 euroa matkatoimiston järjestämänä
- Paras tapaa matkustaa kisapaikalle on lento Helsingistä Tokioon tai Nagoyaan, josta jatkolenolla Sapporoon

Lisätietoja

www.shsf.jp

www.worldloppet.com/sapporo_int_ski_marathon.php

Reitin ylivoimaisesti raskain kohta sijoittuu 42 kilometrin kohdalle, jossa vajaan kilometrin pituisessa jyrkässä nousussa jyvät karsitaan akanoista.

Tornion porukka reissaa maailmalla

Parhaimmillaan 50 kilometrin päämatka on vetänyt puoleensa yli 2000 suksijaa, mutta viime vuosina osanottajamäärä on vakiintunut 600–700 paikkeille. Tänä vuonna suomalaisia osallistujia oli noin 30, joista puolet saapui Kemi-Tornion seudulta.

Torniossa Raumon kylällä on syntynyt vuosien varrella aktiivisten ja eri-ikäisten kuntoilijoiden hiihtoporukka, joka harrastaa Worldloppet-sarjan kiertämistä. Joukossa on muutamia hiihtäjiä myös muilta pohjoisen paikkakunnilta. Parinkymmenen hengen

joukkueen tavoitteena on yksi suurempi hiihtoseikkailu vuodessa, ja tällä kertaa kohde-
maana oli Japani.

– Ennen Japania eksoottisin kilpailuni oli Kangaroo Hoppet Australiassa, jossa kävimme samalla reissulla Pekingin olympiakisojen yhteydessä. Tämän vuoden perusteella Sapporon hiihtoa voi suositella kaikille hiihtäjille hienona kokemuksena, sanoo 36-vuotias **Tero Kasala** 13 Worldloppetin osakilpailun kokemuksella.

Kasalan lisäksi torniolaisen porukan kokeneimpia Worldloppetin kiertäjiä on 64-vuotias **Martti Alakuijala**.

– Ensi vuonna lähdemme Dolomitenlauffiin, ja seuraavana vuonna on vuorossa yhdistetty matka Kanadan Gatineau Loppetiin ja American Birkebeineriin. Kun kaikki kisat on hiihdetty, voimme mahdollisesti aloittaa uuden kierroksen, Alakuijala suunnittelee.

Monen kokeneen Worldloppetin kiertäjän arvion mukaan tämän vuoden Sapporon kilpailu kuului keliolosuhteidensa ansiosta koko sarjan vaativimpiin. Ehkä senkin vuoksi maaliintulo oli tavallista palkitsevampi, sillä osanottajamitalin ja diplomin eteen joutui tekemään täyden urakan työmiehen kelillä.

Kokonaisuutena matka Japaniin tarjoaa ainutlaatuisen hiihtoelämyksen. Nousevan auringon maan lumiset ladut jäävät ikuisesti hiihtäjän mieleen. //

Kirjoittaja on entinen kilpahiihtäjä ja nykyinen kuntoilija.